

цена поевтинява, едва когато Вернеръ фонъ Сименсъ въ 1866 г. успѣва да разложи боксита чрезъ електрически токъ. Днесъ алуминий се добива по цѣлъ свѣтъ чрезъ разлагане на пречистенъ бокситъ. Къмъ него, за по-лесно стопяване, се прибавя друго алуминиево съединение, криолитъ. За добиването на алу-

Алуминиевиятъ окисъ се стопява и въ нарочни сждове се смѣсва съ криолитъ — друго алуминиево съединение, което се намира въ природата. Презъ тая стопена смѣсь се прекарва електрически токъ.

Алуминиятъ се отдѣля въ чисто състояние и се събира. Той се употребява чистъ или въ различни сплави.

миния е необходима много и евтина електрическа енергия. Затова фабрикийтъ за алуминий се намиратъ не тамъ, гдето сж рудныйтъ находища, а гдето има голѣми електрически централи, било водни, било каменовжгленни. Неговата цена преди тая война спадна до 40 лева за единъ килограмъ.

Богати бокситови находища има, както вече споменахме, въ южна Франция (Боксъ и Авиньонъ), въ Унгария, Италия, Далмация, Ромъния, Гърция. Извънъ Европа бокситъ има въ Гвиана, въ Бразилия, въ Съединенитъ Щати (срѣдното течение на Мисисипи), въ Малайскитъ острови, въ Британска западна Африка и въ Русия — на полуостровъ Кола. Криолитъ има въ Исландия.

Германия, макаръ да е много бедна на бокситъ, по своето производство стои на първо мѣсто въ свѣта, защото тя преработва рудата на другитъ европейски